

[Heick.]

udsendt. Finansministeriet har måske fundet, at den daværende undervisningsminister, den nuværende højtærede socialminister, var for selvrådig, idet han havde udsendt cirkulæret uden at have konsulteret finansministeriet. Der er derfor grund til at henstille, at der i al almindelighed bliver overensstemmelse mellem de forskellige ministerier inden udsendelse af cirkulærer. Nu da den høje regering er så vel forsynet med koordinationsministre, må det vel kunne overkommes. Men der er også anledning til at spørge den højtærede finansminister, om der fra fagministerier er udsendt flere ikke tilbagetrukne cirkulærer, som finansministeriet har sat ud af kraft, uden at der er givet offentligheden meddelelse derom.

Om udvalgsarbejdet i øvrigt skal jeg kun sige, at det er rigtigt, som socialdemokratiets ordfører sagde, at der er ført forhandlinger om skatteproblemet. Skatteproblemet blev ved første behandling fremsat af ordføreren for de konservative, og vi kan give tilslutning til de tanker, der da blev fremsat.

Jeg kan også udtale min tilfredshed med, at de studerendes egne skatteproblemer nu bliver taget op til undersøgelse. Det gælder ikke alene arbejdsindtægterne, som det blev nævnt, men det gælder også det forhold, at disse studerende, som har haft indtægt i et par år, kommer i en vanskelig situation, når de skal tage fat på eksamenslæsningen og så må undvære indtægten, idet skatten af det foregående års indtægt faktisk i mange tilfælde tvinger dem til fortsat at tage lønnet arbejde i en tid, hvor det er nødvendigt for dem af hensyn til eksamen at holde op dermed. Jeg er altså tilfreds med, at man tager det forhold op til undersøgelse.

Hvad endelig angår forældrenes skat, har vi fra vor side tilsluttet os den tanke, som den konservative ordfører har fremsat. Jeg er godt klar over, at på grund af progressionen kan den store skatteyder få større lempelser her end den lille skatteyder, men der står i betænkningen „i et vist omfang“, og med det udtryk er der taget hensyn til dette forhold.

Jeg kan overhovedet ikke gå ind for de synspunkter, som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen fremkom med med hen-

syn til støtten til de unge studerende. Jeg mener fortsat, at det er af stor værdi, at forældrene — og jeg ønsker, at så mange forældre som muligt kan blive i stand dertil — selv kan bekoste deres børns uddannelse. Men det kan ikke nytte, at vi har det ønske, hvis vi først ad skattevejen tager forældrenes evne til at hjælpe deres børn fra dem, og det er det, vi gør i mangfoldige tilfælde. Jeg håber, at de tanker, der er givet udtryk for i mindretalsbetænkningen, efterhånden vil vinde tilslutning.

Ninn-Hansen: Det er rigtigt, som også det ærede medlem hr. Heick hævdede, at vi i udvalget har fundet frem til en samlet løsning af dette spørgsmål. Det kan kun glæde os, at man således fra alle sider i udvalget kunne gå ind for en fornuftig ordning, en også i økonomisk henseende fornuftig ordning.

Vi har ikke ønsket, at der skal anvendes så store beløb, som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen og det kommunistiske parti foreslår i deres ændringsforslag, og det må vi tilbagevise. Vi mener, at inden for den udgiftsramme, der blev aftalt i udvalget, kan man yde en støtte, der er tilstrækkelig, og på forsvarlig økonomisk basis. Der er i forhold til det oprindelige lovforslag tale om en forhøjelse på 1 mill. kr., men jeg går ud fra, at denne forhøjelse nogenlunde svarer til, hvad man kan forvente der vil tilgå uddannelsesfonden af tipsmidlerne. Jeg mener, det er således, at der efter den ændring af tipsloven, vi fik for et par år siden, er foretaget en mindre forhøjelse af det beløb, der nu går til ungdommens uddannelsesfond, og at vi dermed med den omsætning, der er i øjeblikket, skulle kunne opnå, at ca. 1 mill. kr. går til dette formål.

Mit parti har samme opfattelse, som det ærede medlem hr. Heick gav udtryk for som venstres synspunkt, at vi i forbindelse med den støtte, der skal ydes, skulle have en lige deling mellem lån og legater, en opfattelse, der endte med at være hele udvalgets.

Vi har også gerne ønsket at undersøge spørgsmålet om de revolverende lånemidler. Jeg tror, det gælder om dette som om andre spørgsmål, at vi ikke skal standse dér, hvortil vi er nået i dag. Der er meget, der tyder på, at der kan være behov for inden